

[NEWS.lv](#) [Bibliotēka](#) [Aģents](#) [Uzņēmumu ziņas](#) [Karte](#)
[Visi laikraksti](#) [Reģionālie laikraksti](#) [Aktuālie laikraksti](#) [Arhīva laikraksti](#)

Ieskats Līgatnes baptistu draudzes vēsturē

Autors: Linda Skriba**Datums:** 15.09.2015**Izdevums:** Līgatnes Novada Ziņas**Rubrika:** Līgatne laiku lokos

Ap 1877. vai 1878. gadu paltmaliete Kristīne Švare (Švarc) sāka apmeklēt kādu draudzi Rīgā.

Ap 1877. vai 1878. gadu paltmaliete Kristīne Švare (Švarc) sāka apmeklēt kādu draudzi Rīgā. Viņa lūdza dažus šīs draudzes locekļus apmeklēt arī Paltmali (šobrīd Līgatne) un sludināt Dieva vārdu, tādējādi jau 1878. gadā Rīgā tika kristīti pirmie paltmalieši – tie bijuši hernhūtieši jeb „brāļu draudzes” piederīgie – Ansis Andermanis, Andrejs Kļaviņš un viņu laulātās draudzenes.

1881. gadā tika dibināta Paltmales baptistu draudze.

1891. gadā tika nodibināta Evaņģēliskā misionē, kas līdz pat 1905. gadam izsūtīja misionārus Latvijā, Krievijā, Brazīlijā, Palestīnā un finansiāli atbalstīja misionārus Indijā, Kamerūnā un citur. Šajā biedrībā darbojās Jānis Inķis, Aleksandrs Kļaviņš un Emīlija Kancberga (prec. Andermane). Emīlija Andermane aktīvi kalpoja svētdienas skolās un jaunavu biedrībās, ieguldīja savu artavu māsu pulciņu attīstībā – uzdevumu klāsts bijis visai plašs: kristīgās stājas veidošana, rūpes par dzīves likstu piemeklētajiem, misionē darbs, svētdienas skolas, diakonija, bāreņu aprūpe un vēl citas darba iespējas. Vēlāk misionē darbinieki bija arī citi. Viens no tiem –

K.Andermanis – devās uz Palestīnu no 1896. līdz 1897. gadam (viņu arī uzskata par pirmo latviešu baptistu misionāru, strādājis starp krievu svētcēlniekiem un imigrantiem).

Lai Dieva vārda skaidrošana turpinātos, 1906. gadā tika dibināta Vidzemes misionē, ar kuras palīdzību tika rīkoti regulāri Bībeles kursi Vidzemē, arī Paltmales draudzē. Šie kursi notika 1908., 1909. un 1912. gadā.

Paltmalieši bija pirmie, kas nesa evaņģēlija vēsti par Jēzu Vidzemes apkārtnē. Ir vērts pieminēt pulksteņmeistaru Kārli Odiņu, kurš gan draudzei nav piederējis, bet ilgu laiku nodzīvojis „Skudrukalna” mājās, bet pēc 1905. gada revolūcijas sludinājis evaņģēliju kopā ar darba un domubiedriem, tādējādi daudzās vietās atvērs durvis dievvārdu sapulcēm. Diemžēl jau 1906. gadā viņš nomira, un Odiņa sātkto darbu turpināja Rūdolfs Andermans, „Mutītes” saimnieka dēls un citi.

Ļoti ilgu laiku Paltmale un Smiltene bija vienīgās vietas, kur atradās baptistu draudzes. Tomēr darbs Vidzemē nebija veltīgs, radās vairāki ticīgo pulciņi, kas ar laiku pārtapa draudzēs – Apekalnā, Cēsīs, Gatartā, Līderē, Limbažos, Saikavā, Velēnā un citur.

Paltmales draudzes vadība un satikšanās vietas bieži vien mainījās. Satikšanās vieta bija arī Paltmales „Kigaros”, un pirmais priekšnieks bija Aleksandrs Kļaviņš, vēlāk draudzes vadību pārņēma Kārlis Andermanis, bet sludinātājs bija Jānis Augstrose. Ilgāku laiku draudze atradās arī „Mutīšu” māju saimnieka Jura Andermaņa vadībā, kurš bija arī sludinātājs Cēsu draudzē. Vēlāk draudze sanāca Līgates miesta Jannau namā. Tiek minētas arī „Skudrukalna” mājas, kur ik svētdienu ieradās mazās baptistu draudzītes locekļi. Ļoti ilgu laiku draudzes vecājs bija Jānis Buivits no Kempju pagasta „Kalnēnu” mājām. Vēlāk draudze pulcējās „Rozītes” mājā un Paltmales muižā – mirtiesnesim Pinkuļa kungam piederošajā namā, kur sludināja Juris Andermanis no „Skudrukalna” mājām. 1929. gadā Pauls Pelčers (dzīvoja Rīgā) kļuva par draudzes sludinātāju. Par draudzes priekšnieku turpināja darboties ilggadējais draudzes vecājs J.Buivids. 1935. gadā draudze ar aptuveni 30 draudzes locekļiem pārgāja uz „Baltāju” mājām, kur mitinājās līdz 1941. gada beigām. Visu šo laiku draudzi apkopis Jānis Jansons.

Paltmalieši devušies dzīvot arī uz Brazīliju. 1900. gadā pēc divu mēnešu ceļojuma Rionovu sasniedza baptistu sludinātājs Aleksandrs Kļaviņš, mazliet vēlāk uz Brazīliju aizceļoja baptistu sludinātāja Kārļa Andermaņa ģimene – meitai Lidijai Andermanei-Kārklis bija vien 5 gadi, sieva Emīlija (dzimusi Kancberga) un tēvs Ansis Andermanis. Lielu vērību kolonisti veltīja garīgās dzīves kopšanai. Jau 1892. gadā tika dibināta Rionovas latviešu baptistu draudze, kurā bija 75 pieaugušie un svētdienas skola. Tā kā sākumā dzīve bija materiāli ierobežota, svarīgi bija atrast mācītāju, kurš vienlaikus spētu pildīt arī skolotāja pienākumus. Skolu varēja atvērt tikai 1900. gadā. Pirmie skolotāji nāca no Latvijas – Vilis Butlers, Aleksandrs Kļaviņš, vēlāk

Laikraksta redakcija atrodas: Sprīņu iela - 4,
Līgatne, Līgatnes novads, LV - 4110
Redakcijas e-pasta adrese:
novadadome@ligatne.lv
Lursoft laikrakstu bibliotēkā pieejami raksti
no 22.11.2013

Nedēļas jautājums

Vai 2019.gadu esi iesācis ar kādu apņemšanos? (0)

Jā
Nē

Atbildēt

[Nedēļas jautājumu arhīvs](#)

Jaunākie komentāri

'Ļoti interesants blogs priekš tiem, kas mācas autoskolās -...

'Viss ir tik korumpēts neviens nekad neatkāpjas, ne dienvienu tilta...

'es domāju, ka cilvēkam vajag - ne tikai labu auto, modernu dzīvokli,...

K.Andermanis. Savā laikā Rionovas skola tika atzīta par labāko ārzemnieku koloniju skolu visā pavalstī. Rionova kā latviešu kolonija pastāvēja vēl ilgi. Tikai 1969. gadā tika likvidēta latviešu draudze.

Paltmales draudzes locekļu skaits no sākuma bijis liels – pat līdz 70 cilvēku. Vēlāk jau draudzes locekļu skaits sāka svārstīties no 50 līdz 30 cilvēkiem. Vienmēr aktīvi ir darbojies koris, sieviešu pulciņš, svētdienas skola, ar nelieliem pārtraukumiem arī jauniešu pulciņš. Draudze ar ziedojumiem atbalstīja arī bāreņu namu „Saulstari”. Draudzes koris un ansamblis vienmēr aktīvi piedalījies dažādos svētkos, kas norisinājušies citās draudzēs, kā arī lielos baptistu svētkos (piemēram, Latviešu baptistu 50 gadu pastāvēšanas svētkos Rīgas Latviešu biedrības nama zālē 1913. gadā) u.c. pasākumos.

Latvijas Iekšlietu ministrijas Garīgo lietu departamenta aktā ir ziņas, ka 1923. gada 9. aprīlī Paltmales draudzes pārstāvji J.Buivits un Ed.Andermans, K.Kauja Iekšlietu ministrijas Garīgo lietu departamentam lūdza apstiprināt draudzes nozares vajadzībām telpas „Līgates papīru fabrikā” tur dzīvojošo draudzes locekļu garīgai stiprināšanai un dievkalpojumiem. Fabrikas direkcija telpas piešķīra. Ar 1925. gada 16. augustu dievkalpojumus „Līgates papīru fabrikā” vairs nenoturēja, jo tika dibināta Līgates baptistu draudze.

Paltmales draudzes darbā aktīvi piedalījās arī Helene Bērziņa, Kārlis un Milda Kalēji no Paltmales „Slāņiem”, sludinātāja palīgs Ernests Cīrulis no Rīgas, M.Andermane, Karlina Augstroze no Līgates „Kīgaru” mājām, Jānis Vilhelms Kalniņš (dzīvojis Līgatē, Rabata mājā), K.Stūris no Līgates „Stūrķīgariem”, A.Melngailis no Līgates papīrfabrikas, Eduards Andermanis no „Skudrukalna” mājām, Mārtiņš Bokvalds, Emma Kārklīš un daudzi citi.

Pēc 1934. gada 15. maija (Kārļa Ulmaņa apvērsuma) Paltmales draudze turpināja pastāvēt.

1937. gada 8. septembrī tika noslēgts pirkuma līgums par diviem apbūves gabaliem Nr.194F un 198F, kopplatībā 6158 m², Līgatnes pagastā. Zeme tika paredzēta baznīcas celšanai. 1937. gada 4. novembrī no Baptistu draudžu savienības Paltmales draudzei tika izdota „Zelta grāmata” līdzekļu vākšanai baznīcas celšanai un tika savākts 3834,17 latu.

Ziedotāju sarakstā lasāmi arī Paltmales draudzes locekļu vārdi, kuri ziedoja (naudas līdzekļus) lūgšanas namam: Jansons Jānis, Andermans Eduards, Stūre Kārlis, Kārklīš Emma, Vīgants Marta, Šteinbergs Emma, Freijs Kristīne, Melngailis Amālija, Freijs Augusts, Liepiņš Emma, Kalniņš Milda, Apinis Late, Apinis Neliņa, Apinis Marta, Augstroze Karlīne, Šteinbergs Minna, Kalejs Kārlis, Ozols Karlīne, Andermans Eduards – 10 zirgu dienas un 8 kājnieku dienas, Andermans Jonatāns – 4 kājnieku dienas, Apinis Marta – 6 strādnieku dienas, Apinis Neliņa – 1 kājnieku diena un 1 zirga diena, Stūre Kārlis – 10 balķi, 32 zirga dienas, 10 kājnieka dienas, 1 ase malkas un akmens (izraksts no „Zelta grāmatas”).

Līgates baptistu draudze

1925. gada 5. augustā draudzes locekļi nolēma nodibināt Līgates baptistu draudzi un lūdza Latvijas Iekšlietu ministrijas Garīgo lietu pārvaldi reģistrēt Līgates baptistu draudzi (Līgates papīru fabrikā). Par draudzes vecaju apstiprināt Juri Anša d. Andermani. Draudzes locekļu skaits svārstījies no 30 līdz 40 cilvēkiem.

1931. gadā draudzes sludinātājs bija Jūlijs Āboliņš (minēts, ka no „Skudrukalna”). 1932. gada 22. jūnijā nomira Līgates un Cēsu draudzes vecajs J.Andermanis, un 1933. gadā J.Āboliņš tika oficiāli apstiprināts sludinātāja amatā.

1933. gada 11. jūnijā tika nodibināta Siguldas baptistu draudze. Uz šo draudzi pārgāja arī Paltmales un Līgates baptistu draudžu locekļi. Vietējās draudzes sāka sarukt, tāpēc 1934. gadā Līgates draudze atkal pievienojās Paltmales draudzei. 1937. gadā Līgates baptistu draudzes darbinieks Projums Jānis un draudzes locekļi izteica vēlmi piebiedroties Rīgas Atmodas baptistu draudzei, ko arī mācītājs Viljams Fetlers un Garīgo lietu pārvalde atļāva.

Draudzē aktīvi darbojās arī Projuma Marija, Projuma Zenta (Zofija), Bērziņš Kārlis, Bērziņa Hermīne Anna, Bērziņš Mārtiņš Alberts, Bērziņa Kristīne, Bērziņš Helene, Bērziņa Marija, Leikarts Jānis, Leikarte Rozalija, Zālītis Lotte, Segliņš Jānis, Eglīte Kristīne, Freiberga Elza, Lenc Liene, Lank Roze, Slipman Karlīne, Čunkurs Anna, Apin Lotte, Apin Neliņa, Nefedors Šimanis, Nefedors Marianna, Nefedors Matrona un citi.

Notikumi no 1940. gada

No 1941. gada 2. marta draudzes mācītājs Jānis Jansons pēc 8 draudzē nokalpotiem gadiem atkāpās no amata, un viņa vietā tika pieņemts mācītājs Hugo Mednis no Siguldas, kas reizē apkalpoja abas draudzes.

Paltmales draudze bija sagatavojusi pietiekamu daudzumu koka, akmeņu u.c. materiālu lūgšanu nama būvei, bet tad draudzei divi piederšie gruntsgabali tika atsavināti, tāpēc 1941. gada 20. aprīlī draudze nolēma sagatavotos materiālus atdot privātpersonām par padarītajiem darbiem. Draudzes telpu līdzšinējais „Baltāju” mājas saimnieks arī draudzei telpas atteicis. Tādēļ 1943. gada 28. janvārī draudzes padome nolēma uz dievkalpojumiem sanākt Siguldas draudzes telpās Siguldā, Valdemāra ielā 1. Cik ilgi viņi tur uzturējušies – nav zināms.

Pēc 1940. gada pastāvošā valsts iekārta graužīgi ietekmēja visu reliģisko dzīvi Latvijā. Tomēr padomju varas reliģiju saistošajos noteikumos bija arī likums, kur minēts, ka draudze varēja pastāvēt tikai tādā gadījumā, ja tajā bija vismaz 20 cilvēku, tādēļ 1945. gada 7. oktobrī tika dibināta Līgatnes Atmodas baptistu draudze. Draudzes locekļi, kuri parakstījās dibināšanas aktā: Kalniņš Jānis, Kalniņš Anna, Projums Marija, Melngailis Amālija, Bērziņš Helena, Lomane

Nelda, Eglīte Kristīne, Freibergs Elza, Bušs Valda, Leikarts Jānis, Leikarts Rozālija, Lācis Aldona, Leilands Emma, Paegle Karlina, Leikarts Jānis, Leikarts Lidija, Bokvalds Karlīne, Pekans Tekla, Bokvalds Mārtiņš. Pārsvārā cilvēki dzīvoja Līgates pagasta fabrikā vai „Sprīņģos”, kā arī „Jaunkalnēnos” un viens cilvēks Mores pagasta „Vīlās”.

Draudzes oficiālais stāvoklis laika gaitā mainījās – Līgatnes draudze, kā Rīgas Atmodas baptistu draudzes filiāle, 1948. gada 2. maijā tika lūgta reģistrēt Līgates–Paltmales Ev.Kristīgo baptistu draudzi. Lielāko daļu locekļu veidoja Līgatnes Atmodas draudzes pārstāvji, kā arī draudzei pievienojās Paltmales draudzes pārstāvji. Projums pats uzsvēra, ka Līgates baptistu draudzē kā kopējs kalpo no 1934. gada. Tas nozīmē, ka draudzes locekļi sanāca vienmēr, tikai dažus gadus tas notika oficiāli – kā reģistrēta draudze.

Draudzes telpas atradušās Zaķu salā pie ezera, virs pasta telpām otrajā stāvā, ar četriem logiem rīta pusē. Dievkalpojumi šajā telpā notika jau no 1934. gada.

Draudze oficiāli beidza pastāvēt 1951. gada 23. janvārī. Iemesls nav minēts. Tomēr pēc vecu draudzes locekļu liecībām draudze turpināja sanākt uz dievkalpojumiem papīrfabrikas telpās – mazajā zālītē pirts augšā. Līgatnes garīgā vadība bija Projuma rokās. Viņš gādāja, lai būtu malka, apkure, elektrība, viss, ko vien vajadzēja saimnieciskajā ziņā. Tomēr pēc kāda laika no šīs zāles atteicās.

Oficiāli cilvēki pastāvēja Inčukalna, iespējams, arī Siguldas un Cēsu draudzēs, taču garīgais darbs arī turpmāk neapsīka un sapulces notika neatļauti, neoficiāli dažādās mājās. Seit var minēt divas vietas, kurās ilgus gadus notika svētbrīži, lūgšanu sapulces, jauniešu sapulces u.c. pasākumi – Rītausmas (Kolhoznieku) ielā 10, kur tobrīd saimnieki bija Pēteris un Emma Priedes, kā arī mājā „Gaujas”. 1970. gada 12. jūlijā tika sastādīts akts par to, ka dienas laikā mājā „Gaujas”, Līgatnē, kur dzīvo Korts Oktīviāns (dzimis 1930. gadā Līgatnē, strādā Līgatnes papīrfabrikā), ir notikušas reliģiska rakstura sanāksmes no 1966. gada. Šajās sanāksmēs piedalījās ap 50 cilvēku. Tika uzlikts naudas sods – 50 rubļu. Iespējams, ir bijušas arī citas vietas, kur saimnieki atļāvuši garīga rakstura sapulces.

Arī 1984. gadā Ķempju dzirnavās pie Līgatnes notika Mateusa draudzes nometnes.

Literatūras izdošana

Ienākot Padomju Armijas karaspēkam, lielākā daļa literatūras tika iznīcināta, un jaunu izdot bija aizliegts. Līdz ar to 50. un 60. gados iespēja iepazīties ar kristīgo literatūru saruka līdz minimumam. Presē arvien biežāk parādījās mācītāju un ticīgo kompromitējoši antireliģiski raksti, no bibliotēkām tika izņemtas visas reliģiska satura grāmatas, taču ārzemēs garīgā literatūra bija nopērkama plašā klāstā, tāpēc visi, kas prata svešvalodas un kuriem vien bija iespējas pie kādas grāmatas tikt, tās tulkoja, deva pārrakstīt citiem. Sākumā pārrakstīšana notika galvenokārt ar roku, bet ar laiku pārgāja uz rakstāmmašīnām.

Okupēto zemju pagrīdes baznīcas tipogrāfiju darbu koordinēja Latvijas ticīgie. Galvenais bija Elmārs Sīlis (1917–1998) – organizators, koordinators un reizē arī sagādnieks.

Lai nepazītu rakstītāju, no padomju grāmatām tika izgriezti un pēc tam, veidojot jaunus, pavisam citādus vārdus, atkal līmēti kopā burti. Parādotes pirmajām pagrīdes tipogrāfijām, blakus Bībelēm tika iespiestas arī dziesmu grāmatas. Sākumā tika kopēts ar koptāpīru, vēlāk želatīna un glicerīna tehnikā. Tekstu kopēšanā izmantoja arī litogrāfiju t.s. baltā akmens izpildījumā. Viena no izplatītākajām bija sietspiedes tehnika, izmantojot zīda vai cita laba tīkliņveida materiālu. Šim nolūkam domātu zīdu krievu māsas iemanījās ievest Latvijā, šujot apakšsvārkus, kurus vēlāk izārdīja nopietnākiem mērķiem. Ļoti populāra bija arī kopēšana ar gaismas jutīgo papīru. Vēl arvien grāmatas pārrakstīja rokrakstā vai mašīnrakstā. Par labāko papīru iespiedmašīnām atzina Juglas rakstāmpapīru. Pagrīdes tipogrāfiju darba sākumā papīra iegāde neradīja problēmas. Kad pagrīdē iespiestie raksti un garīgā literatūra pamazām sāka iznākt arvien plašākos un kvalitatīvākos apjomos, VDK aktivizēja savu pret darbību – uzlika Juglas papīra pārdošanas daudzuma ierobežojumu, tika novēroti vairāki dzīvokļi.

Divas tipogrāfijas Latvijā bija Jelgavā – bēniņu telpa Jelgavas baptistu draudzes dzīvojamā mājā (iespējams, ka Jelgavā bija pat vairākas slepenās tipogrāfijas) un Līgatnē. Pirmo vietu VDK spiegiem neizdevās atklāt, bet otro gan atklāja – čekisti bija speciāli apstrādājuši Juglas papīru, kas atsaucās uz spiegotāju rīcībā esošo aparātu signāliem. Sekas – garīgās literatūras iznīcināšana un mājas saimnieka un darbinieku notiesāšana.

Vācu baptisti

60. gadu vidū Latvijā negaidīti parādījās vācu baptisti no Kazahijas un Vidusāzijas. Viņi bija Orgkomitejas (kritizēja VEKBS darbību un padomju varu) atbalstītāji. Bet viņus uz Latviju bija atvedusi vēl cita ideja –

vēlēšanās atgriezties savā tēvu zemē – Vācijā. Latvija bija iecerēta kā īslaicīgas apmešanās vieta. Atbraukuši uz Latviju, viņi tūlīt organizējās savās draudzēs (protams, tās nebija reģistrētas) – Priekulē, Rīgā (Rīgas Golgātas draudzes dievnāmā), Siguldā, Vainodē. Redzēdami, ka latviešu baptisti pret viņiem izturas draudzīgi, drīz vien viņi savus dievkalpojumus noturēju latviešu draudžu

dievnamos.

Šāda puslegalizācija sastapa padomju varas pretestību, tomēr varai nācās piekāpties. Latvijas baptistu draudžu kopdarba vadītājs P.Egle pret šiem vācu imigrantiem izturējās ar draudzību un atbalstošu sapratni. Siguldā pārceļotāji parādījās jau ap 50. gadu beigām.

Atbraucēji apmetās gan Siguldā, gan tās apkārtnē, t.sk. Līgatnē. Vienīgā vieta, kur pārceļotāji ieguva reģistrētas draudzes statusu, bija Siguldā (sludinātājs un diriģents E.Šmits, sludinātājs O.Sneiders). Šai draudzei bija labas attiecības ar Siguldas latviešu baptistu draudzi. 70. gadu vidū šo vācu baptistu draudžu darbs Latvijā izbeidzās. Pavērās iespējas, un viņi emigrēja uz Vāciju.

Līgatnes baptistu draudzes atjaunošana

Kopā ar tautas nacionālās atmodas, pašapziņas un neatkarības centieniem 1988. gadā tika rīkotas evaņģelizācijas sapulces Līgatnes kultūras namā, tādā veidā dažos ļaudis radās interese par Jēzu Kristu. Daži cilvēki izšķīrās sekot Viņam un ik svētdienas brauca uz Siguldu. Arī vasarā kopā ar draudzes pārstāvjiem no Zviedrijas tika veikti evaņģelizācijas pasākumi Līgatnē.

1990. gada decembrī bijušajā Fabriciusa kultūras namā sanāca pulciņš ļaužu, lai iepazītu Biblii, un 1991. gada sākumā dievkalpojumi un svētdienas skola jau notika regulāri. 1992. gada 10. aprīlī notika draudzes dibināšanas sapulce. Par draudzes sludinātāju kļuva Vitālijs Astapenko (no Siguldas draudzes). Draudzes dievkalpojumi tika noturēti gan vietējā klubā, gan kādas draudzes māsas dzīvoklī (Augšlīgatnē), gan Līgatnē, īrējot telpas privātmājā, kā arī no sākuma Līgatnes draudze pārņēma Siguldas draudzes staciju „Ratniekos”. No 1994. gada augusta draudze noturēja dievkalpojumus jauniegūtajās telpās (Līgatnes pagasta „Briņķos”).

Draudzē notika nodarbības bērniem svētdienas skolā, kopā sanāca arī jaunieši un sievietes, lai studētu Dieva vārdu un labi pavadītu laiku. Gandrīz vienmēr ir bijuši arī cilvēki, kuriem sirdslieta ir mūzika, tādēļ dievkalpojumos un citās sanāksšanas reizēs Dievam par godu skanēja mūzika. Ar Dieva svētību draudze rīkoja dažādus evaņģēliskus pasākumus tuvākajā un tālākajā apkārtnē. Draudzē tika uzņemti viesi no tālienes – ASV, Vācijas, Anglijas, Zviedrijas – un arī tuvākajām draudzēm. Tika rīkotas vasaras nometnes jauniešiem un bērniem. 1997. gadā draudzes sludinātāju uzaicināja noturēt regulārus dievkalpojumus veco ļaužu pansionātā. Draudzes locekļu skaits vienmēr bija ap 30 cilvēku.

1998. gadā Vitālijs Astapenko sāka kalpot Ogres baptistu draudzē (diemžēl Vitālijs gāja bojā autoavārijā 1998. gada 25. decembrī). Tad Līgatnes draudzē par sludinātāja pagaidu vietas izpildītāju nozīmēja draudzes saimnieciskās daļas vadītāju Mārtiņu Rijnieku.

Līdz 2000. gadam draudzes dievkalpojumus vadīja viesmācītāji, līdz par draudzes sludinātāju tika ordinēts Mārtiņš Rijnieks, kurš draudzi vada līdz pat šim brīdim. Ik nedēļu notika dievkalpojumi, lūgšanu vakars, Bībeles studijas. Ļoti ilgus gadus viena no galvenajām draudzes prioritātēm bija veidot nometnes par dažādām tēmām – gan jauniešiem, gan svētdienas skolas skolēniem, gan visas draudzes cilvēkiem, arī evaņģelizācijas nometnes. Draudze veica pastāvīgu kalpošanas darbu Līgatnes veco ļaužu pansionātā, kādu laiku arī Līgatnes rehabilitācijas centrā „Skaļupes”, kā arī kalpoja kristīgajās nometnēs citur. Draudzes locekļi ir bijuši arī aktīvi Līgatnes pagasta pasākumu atbalstītāji, ienesot tajos kādu kristīgu noti. Draudze iespēju robežās ir palīdzējusi ar humāno palīdzību, kā arī 2010. gadā ar „Kraukļa fonda” palīdzību piedalījās pārtikas paku izdalē trūcīgajiem novada iedzīvotājiem.

Arī šobrīd Līgatnes baptistu draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 11.00 Līgatnes pagasta „Briņķos”. Dievkalpojuma laikā notiek arī svētdienas skola. Katru nedēļu sanākam kopā, lai lasītu un studētu Biblii, kā arī, lai pielūgtu Dievu – pateiktos Viņam par visu labo, ko Viņš dara mūsu dzīvē, kā arī aizlūgtu par sasāpējušiem jautājumiem, savu pilsētu un savu valsti. Draudze aktīvi iesaistās Latvijas Baptistu draudžu savienības rīkotajos pasākumos. Pēc iespējas arī vasarās sanākam kādos kopīgos pasākumos – tās ir nometnes, semināri, ekskursijas. Arī bērniem tiek dota iespēja piedalīties nometnēs tuvākā un tālākā apkārtnē. Draudzes locekļi ir darbojušies Starptautiskajā nometņu centrā „Gančauskas” Līgatnē. Šobrīd vairākus gadus pēc kārtas 23. jūnijā sanākam kopā gan mēs – līgatnieši –, gan arī cilvēki no citām pilsētām, lai svinētu „Citūs Jāņus”. Tā ir iespēja, lai pavadītu šos svētkus citādāk (kā jau minēts nosaukumā), satiktu citus ticīgus cilvēkus, klausītos Dieva vārdu, lai pārskatītu savu sirdi un tiektos vairāk uz garīgo izaugsmi un sirsnīgākām savstarpējām attiecībām, kā arī pie ugunsкура klausītos skaistas dziesmas. Pagājušā gada 18. novembrī Ķempju luterāņu baznīcā notika valsts svētku ekumēniskais dievkalpojums, ko vadīja Ķempju un Līgatnes draudzes mācītāji. Vēl par skaistu tradīciju ir izveidojies arī Ziemassvētku koncerts, kas notiek 24. decembra vakarā draudzes telpās. Gan „Citūs Jāņos”, gan uz Ziemassvētku koncertu tiek aicināti cilvēki, kas ikdienā neapmeklē baznīcu, lai tā ir kā alternatīva iespēja pavadīt svētkus savādāk, nekā pierasts.

Katru gadu mazāks vai lielāks cilvēku skaits caur kristību apliecina, ka tic Dievam, Viņa mīlestībai un žēlastībai un pieņem Jēzu Kristu par savu Glābēju, kā arī piepūlcejas Līgatnes draudzei.

Iegūstot plašu klausītāju atsaucību, šovasar Cēsis ir izskanējuši Latvijas baptistu draudžu VIII Dziesmu svētki „Dziesma Latvijas dvēselei”. Bija iespēja apmeklēt gan pianista Reiņa Zariņa solokonzertu Vidzemes koncertzālē „Cēsis”, gan svētku atklāšanas, jauniešu un dažādu mūziķu koncertus Svētā Jāņa baznīcā, kā arī lielkoncertu un ekumēnisko dievkalpojumu Cēsu pils parka estrādē. Bija fantastiska iespēja koncertā dzirdēt daudzas garīgas un patriotiskas rakstura dziesmas, kuras izpildīja draudžu kopkoris, dažādi muzikālie sastāvi, ansambļi un solisti. Dvēseli ar garīgu pacēlumu piepildīja svētku kulminācijā izskanējusi komponista Ērika Ešenvalda pavadītā „Dvēseles dziesma” (vārdu autore – Anita Kārklīņa, mūzikas autors – Ēriks Ešenvalds).

Draudzes locekļu sirdīs vienmēr ir degusi vēlme uzcelt baznīcu. Jau 1992. gada 18. decembrī draudze iesniedza pieteikumu, lai atjaunotu īpašuma tiesības uz vēsturisko zemi, ko Paltmales

draudzes pārstāvji nopirka 1937. gadā. Diemžēl dažādu apsvērumu dēļ vēsturisko zemi nav izdevies atgūt. Tomēr ticam un ceram uz brīnumu, ka šīs lietas sakārtosies un uz vēsturiskās zemes Augšlīgatnē stāvēs skaista baznīca, kas būs atvērta ikvienam cilvēkam un kas kopā ar Ķempju luterāņu baznīcas atvērtajām durvīm atgādinās par garīgajām vērtībām mūsu novadā un tautā.

ieteikt draugiem:

Ieteikt

Patīk 0

Tweet

Šī raksta lasītāji lasa arī

- **Biedrība „Ignatius” rekonstruē Ķempju baznīcas torni**
- **ĪSZINAS**
- **Mana mīļā Līgatne**

NEWS.lv	Bibliotēka	Līgatnes Novada Ziņas	2015/09/15	Ieskats Līgatnes baptistu draudzes vēsturē	
Par news.lv Kas ir news.lv BUJ Kontakti News.lv dienas apskatu arhīvs Pieteikties News.lv dienas apskatam	Norēķini News.lv līgums Internetbanku norēķini	Noteikumi Izmantošanas noteikumi	Statistikas Lasītie raksti Publicēto rakstu skaits pa mēnešiem Laikrakstā publicēto rakstu skaits	Reklāma Kontakti	

© Lursoft, Lursoft IT 1997-2019. Lietotājs, lietojot sistēmas, apņemas ievērot Fizisko personu datu aizsardzības likumu, Autortiesību likumu un Lursoft sistēmas izmantošanas noteikumus. Lietotājam aizliegts izmantot jebkādas automatizētas sistēmas vai iekārtas (robotus) piekļuvei sistēmai bez rakstiskas saskaņošanas ar Lursoft. Datu bāzei ir izziņas raksturs, un tai nav juridiska spēka. Lursoft neņes nekādu atbildību par darbībām vai lēmumiem, kas balstīti uz saņemto pakalpojumu.